

Tervaa ja sillitynnnyreitä

Raskaat pilvet lipuvat tummana mattona värikkään syysmaiseman yllä. Satunnaiset aukot pilvien lomassa päästävät auringon valaisemaan maisemaa kirkkaudellaan. Hellekesän sitkeiksi jalostamat puiden lehdet yrittävät sinnikkäästi vastustaa vastustamatonta; talven tuloon on vain muutama kostean viileä syysviikko. Viimeiset joutsenten perhekunnat vielä uhmaavat väistämätöntä lähtöään lämpimimmille seuduille. Kurkien aurat jo lähtivät, palatakseen jälleen aikaisin keväthangille. Syksyn jäätyvät värit peittää muutaman hetken päästä valkea lumivaippa, mutta vielä on pitkälti aikaa kai siihen. Jouluuun ei kuitenkaan ole kuin 81 päivää.

Syyskuussa 2020, sen seitsemäntenä päivänä, tulee kuluneeksi 400 vuotta Kokkolan kaupungin perustamisesta. Kuningas Kustaa II Aadolf tuskin oli koskaan kuullutkaan perustamistaan vaille olleesta Kokkolasta, sutaipapa vain allekirjoituksensa pöydälleen ilmestyneisiin pergamentteihin ja jatkoi sotaleikkejään. Kaupungiksi kohonneessa Kokkolassa sen sijaan alkoi nyt maakunnan kehittäminen täydellä teholla. Maakunnan metsiin alkoi syntyä laajoja aukkoja kun metsät muuttuivat mustaksi kullaksi; tervaksi. Tuskin tiesi tuon ajan Afrikkalainen maahanmuuttaja, matkustavansa maakunnan tervalla tervatulla Englannin merimahdin aluksella Amerikkaa rakentamaan. Lukuisten välikäsien kautta oli terva kulkeutunut määränpäähensä, rikastuttaen näitä käsiä matkan varrella. Maakuntaan riitti maksuksi muutama säkki suolaa.

Toisin kuin vuosisatojen takaisella esi-isälläään, nykyisellä Ruotsin kuninkaalla riittää aikaa ja mielenkiintoa osallistua jopa Kokkolan kaupungin merkkipäivien juhlinnan tyyppeihin tilaisuuksiin. Tämä mielessä onkin juhlatöimikunta lähettämässä virallista kutsua Kalle Kustalle, perheineen. Juhlan kunniaksi olisi hienoa että vieraat saapuisivat kaupunkiin merellistä reittiä, tuolloin olisi kuitenkin satamaa siivottava juhluvierasta silmälläpitäen melko perusteellisesti.

Juhlan kunniaksi on oikein graafikolta tilattu - eikä mitenkään halvalla varmaankaan - juhlogo, jota tullaan varmaankin katselemaan nämä pari vuotta ennen päätapahtumaa. Ihmetystä herättää logossa tervatynnyrin korvannut sillitynnnyri ja se miten se on nostettu pystyyn. Mieleen nousee väkisinkin sarjakuvista tuttu näky varattomuuteen sortuneista ja tynnyri ainoana vaatteenaan kulkevista sankareista.

Kenties juhlinnan kuluja kattamaan, tai muuten vaan kaupungin kassaa kartuttamaan, tulee kaupungissa voimaan ns. hulevesimaksu vuoden vaihteesta alkaen. Vielä ei ole postilaatikoihin kyseistä maksua entisen Ullavan alueelle tipahtanut, eikä kenties tipahdakaan, kun koskee se asemakaava-alueita joille viemäröinti on asennettu. Korkeiden kiinteistöveroien, sekä muiden kaupungin palvelumaksujen, että poukkoilevan koulupolitiikan lisäksi, olisi tämä hulevesimaksu kyllä se viimeinen pisara, joka kaupungin itäisessä osassa painaisi vaakaa aloittamaan neuvottelut naapurikuntien kanssa, josko näillä olisi tarjota parempaa.

Kuluvalla viikolla ay- liike järjestää mielenilmaisuja maan hallituksen hankkeita vastaan. Pientä ovat nämä nykyiset ylityökiellot 70- luvun lakkoihin verrattuna. Pahimmillaan jopa TV pimeni viikoiksi kun oikein lakkoilun makuun päästiin. Mutta mustaa ruutua sieltä muutenkin olisi sähkölakkojen aikana muutenkaan nähty, tai oltu näkemättä.

Lyhyt syksyinen päivä painuu iltaansa. Viimeiset auringon säteet värittävät taivaan lukemattomiin punaisen ja keltaisen sävyihin. Pilvipeitto haihtuu avaruuksiin, alavilla mailla hallanvaara.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi